ОДНА ВЕЛИКА ЮНІЯ **Памфлет ч. 2.**

ПРЯМА АКЦІЯ

Із брошури В. Ґелаґера і Дж. Р. Кемпбела.

Видано заходом і коштом
Шкоцких Робітничих Комітетів в Ґлезґові,
а передруковано
Головною Екзекутивною Радою О. В. Ю.
Головна Кватира, 7 — 449 Main St.,
WINNIPEG, MAN.

Ціна 5 центів.

ОДНА ВЕЛИКА ЮНІЯ Памфлет ч. 2.

ПРЯМА АКЦІЯ

Із брошури В. Ґелаґера і Дж. Р. Кемпбела.

Видано заходом і коштом

Шкоцких Робітничих Комітетів в Ґлезґові,

а передруковано

Головною Екзекутивною Радою Одної Великої Юнії, Головна Кватира, 7 — 449 Main St., WINNIPEG, MAN.

Ціна 5 центів.

ПРЯМА АКЦІЯ.

Нарис варстатової (workshop) і суспільної (social) орґанізації.

Винятки з брошури В. Ґелаґера і Дж. Р. Кемпбела, виданої Національною Радою Шкоцьких Робітничих Комітетів.

Проти капіталїстичної власности промислу підносить ся нинї визиваючий спротив. Сьвідомий робітник нинї розуміє, що фабрика, в котрій він працює, великанська машинерія, котрою від орудує, хоч они й є приватною власністю певної ґрупи капіталїстів, то все таки се є продукт праці робітників з инших промислів. Він не шанує капіталїстичної власности, бо знає, що та власність є овочем колишнього рабунку робітників. Він має ще менше респекту до тої капіталїстичної власности, коли зрозуміє, що она є средством для рабунку його самого в теперішню хвилю; рабунку не лише його матеріяльного богацтва, але й його житєвих сил та людського становища.

Робітник нинї в промислї є лише живим зна-

рядом. Він не має голосу в веденю промислу опертого на його праці. Він не має голосу в означуваню цілий, для котрих той промисл удержуєть ся. Він є те саме, що та нежива машина, при котрій він працює, або той сировий матеріял, котрий він переробляє в викінчений продукт.

Проти того то промислового пониженя робітники починають бороти ся. Они починають розуміти, що право голосованя до парляменту, раз на пять літ, є дуже малої вартости, в порівнаню з правом голосу що до того, як повинен бути ведений промисл. Консеквентно, звідси повстало домаганє, щоб так умові як і звичайні робітники в промислі вибирали свої власні завідуючі тіла і своїх власних урядників, та в сей спосіб демократично завідували промислом, в котрім они працюють. Сей рух за промисловою самоуправою вже зріс на европейськім континенті в достаточну силу для того, щоб потрясти капіталістичною системою до самих її основ.

Шлях до індустріяльної свободи.

Задача осягненя самоуправи в промислі може бути розвязана лише розвитем сили робітників в промислі. Она не може бути розвязана тоді, коли робітники будуть оставатись пасивни-

ми і очікувати муть, щоб якесь зборище політичних надчоловіків змінило для них сьвіт. Ні одна велика суспільна переміна не була доконана такими людьми, котрі бажали бачити ту переміну, але вдоволяли ся лише висловом своїх побожних думок про сю справу. Така радикальна переміна, як відібране промислу з під контролї капіталїстів і перебране його під контролю робітників, вимагає щоб робітники ужили своєї ініціятиви і взяли на себе обовязок та відвічальність в щоденній боротьбі з функціонарами капіталїстичної наймаючої кляси в варстатах. Сила робітників опираєть ся на тих обставинах, що то они іменно є тими, котрі вдержують колеса промислу в русї, без чого впорядковане суспільне житє є неможливе, і що они є найчисленнійшою клясою в краю. Тому то якраз через орґанїзацію чисельної сили робітників в тім місци, де та сила може бути найуспішнійше застосована, а іменно, в промислї, ми заможемо розбити силу роботодавців і добути силу для контролї промислових чинників краю в інтересї робітничої кляси. Щоб уможливити робітникам добути ту потрібну силу, необхідно перебудувати робітничі промислові орґанїзації. Трейд-юнії сего краю, загально беручи, збудовані для осягненя ідеалу ретельної

денної платні за ретельну денну роботу і они взагалі ні силою, ні орґанізацією не є здатні до здобутя зміни в соціяльній і індустріяльній структурі. Мало того, сумнівним є, чи они зможуть оборонити істнуючу високту зарібної платні робітників проти з'єднаного атаку роботодавців!

Безсильність ремісничого юніонізму.

За послідних 70 літ зайшла велика зміна в капіталістичній орґанізації промислу. Сімдесять літ тому назад майже всі промисли в краю належали до поодиноких роботодавців, котрі перегризали собі взаїмно гортанки в торговельній конкуренції. Серед таких обставин оно можливо було для сильних орґанізацій вправних робітників здобути деякі уступки від роботодавців і тим способом поліпшити умовини свого житя. Ті обставини, котрі давали ремісничим юніям спроможність бороти ся проти роботодавців, вже минули ся. В міжчасі капіталізм усталював себе. Поодинокий роботодавець вже давно уступив своє місце корпораціям злучених капіталів, котрі знова скоро лучать ся в трости, а проти тих найновійших продуктів капіталістичної орґанізації ремісничий юніонізм, себ то орґанізації робітників після ремесл, не може зробити одного кроку вперед. Сего факту дея-

кі робітники не добачували через піднесене ся платні в часі війни. Підчас війни ремісничі юнії домагали ся і одержували підвижки платні, щоб заспокоїти зріст кошту житя; через те многі робітники поспішно прийшли до заключеня, що ремісничий юнїонїзм все ще може здобувати значні концесії від роботодавців. Але умовини в военнім часі були виняткові. Перше свего в тім часі був штучний недостаток робітників, котрого ніколи вже більше не буде в нормальних часах. Се, в злуці з давлячою потребою правительства вдержати промисловий спокій в военнім часі, зробило ті уступки конечними. Колиж минули ся ті обставини, то з ними пропала також сила ремісничого юнїонїзму здобути кращі умовини для робітників. Навіть для тих, котрі вірять, що капіталїстична система є вічна і що робітник може надіятись що найбільше лише невеличких улїпшень його умовин праці, ремісничий юнїонїзм вже безкорисний і безпотрібний.

З точки погляду тих, котрі бажають зміни теперішної системи, він є барієрою поперек дороги ідучих вперед робітників.

Будучність страйку.

Страйкова платня, котра є чертою властивою секційному страйкови, мусить, так як і сам сек-

ційний страйк, бути відкинена як оружє в модерній промисловій війні. В давнійших борбах робітників, коли мала брупа застрайкувала проти поодинокого роботодавця, страйкова платня була досить вигідною помічю. Тоді можна було зібрати досить гроший на піддержанє страйкерів оподактованем других робітників. Але нині страйки прибирають такі розміри, що дуже мало юній може видержати в своїх з'усиллях виплачуваня страйкової запомоги, коли страйк продовжить ся на неозначений час.

Ще одну річ варто собі запамятати, що робітники не страйкують для того, щоб дiставати страйкову запомогу. Они виходять на страйк лише тоді, коли обставини змусять їх до сего, а в будучности страйк буде такого революційного характеру, що коли навіть урядники будуть на стільки відважні щоб на нього згодитись, то правительство найправдоподібнійше вмішаеть ся і заборонить уживати фонди на страйкові цiли. Не треба нам, впрочім, тратити часу на журбу що до сеї справи. Тижнева пайка, колиб її навіть і виплачувано, не може виживити сїмї чоловіка, котрий страйкує. Мусимо винайти щось лучшого, замість того щоб стояти пасивно, заки помремо з голоду. Пасивний страйк мусить уступити місце активному страйкови.

Колиб навіть робітники були приготовані грати свою стару ролю пасивности підчас страйку, сумнївним є, чи їм дозволить ся се робити, бо для пануючої кляси, так само як і для робітничої кляси, день пасивного страйку вже минув. Найбільш занепокоючою ціхою послідних страйків з точки погляду трейд-юніоніста, котрий ниць паде перед сфінксом конституціоналізму, є поява правительства отверто по стороні роботодавців-капіталістів. Правительственні вмішуваня ся в послідні масові страйки в Великій Британії, Німеччині, Злучених Державах і Канаді показує нам, що для пануючої кляси і наємних політикантів день ставленя лише пасивної опори проти змагань робітничої кляси вже минув. З заострюванєм ся соціяльної боротьби капіталістична держава є приневолена скинути з себе маску безсторонности і показати ся в своїм правдивім характері як інструмент клясового пановання. Коли страйки були малими аферами, держава ховала свій правдивий характер і прибирала позу невтрального тіла, оставляючи орґанізації роботодавців справитись з робітниками. Але коли орґанізація робітничої кляси стає сильніщою, пануюча кляса буде змушена замінити свою орґанізацію, покликаючи на поміч державу. Держава зістане тоді ви-

тягнена в відкрите місце і змушена показати ся в своїх правдивих красках.

Всяка спроба держави розбити великий страйк робітників буде, розуміється, попереджена звичайним вибухом гидкої гіпокризії, котрою пануюча кляса надієть ся оправдати всякий ужиток брутальної сили. Буде принята поза морального обуреня. Політиканти будуть осуджувати нечесний атак робітників на бідну довгострадаючу громаду. Ґазетярські брехуни будуть працювати понад час очернюючи робітничу справу брехнями такими чорними, як те чорнило, котрими они писані, а після створеня відповідної атмосфери, почнеть ся репресія.

(Замітка: — Робітники Великої Британії удосконалюють орґанізацію відому як "Шап Стюардс Мувемент", котра в дійсности усуває урядників ремісничих юній (трейд-юній) і дає робітникам більшу контролю їхньої роботи. Понизше є поданий короткий зміст пропонованої форми орґанізації, але мусимо затямити, що хоч О.В.Ю. годить ся з прінціпами "Шап Стюардс Мувемент", така акуратно форма орґанізації, котра є вигідна для Великої Британії з її великими і численними промисловими центрами, не може бути застосована в такій рільничій

країні як Канада, з малими і широко роскиненими промисловими громадами.)

Варстатова орґанїзація.

Чи то в копальнях, на зелїзницях, чи в інжінерських варстатах, робітники мусять взяти всю силу і власть рішати про акцію, без того щоб ждати на повільний, утяжливий рух теперішньої тред-юнїйної машинерії. Щоб се зробити, ми мусимо мати орґанїзацію.

Не треба шукати кращого взору орґанїзації чим той, котрий дають самі капіталїсти. Всі робітники мусять навчитись слїдуючу лекцію: Так як роботодавці орґанїзують ся, так мусять і они, як робітники орґанїзуватись. Що потрібно **одного центрального бюра** контролюючого тисячі робітників в певнім однім підприємстві, в інтересах роботодавця, а також **десять** або **двайцять** бюр на зовні (часами може милями віддалені від підприємства), котрі репрезентують тих самих робітників, се само собою достаточно вказує на потребу цїлковитої зміни методи орґанїзації.

Центральне бюро (офіс) управляє клерками, вправними, напів-вправними і невправними однаково. Менаджер, суб-менаджери і формени,

всї они відвічальні перед ним і хоч они становлять малу, дуже малу меншість в промислї, оказують ся здатними, наслїдком того, що они так добре з'орґанїзовані, верховодити далеко численнїйшими, але дісорґанїзованими робітниками, над котрими они панують, і держати їх в поневоленю. Що оказалось так успішним в роботодавців, те саме зовсїм певно окажеть ся цїнним оружєм для робітників. Замість тих ріжнородних трейд-юнїйних комітетів поза підприємством, котрі працюють кождий незвисимо один від другого, а дуже часто воюють між собою, повинно ся з'орґанїзувати комітет в нутрі репрезентуючий всї кляси робітників, без взгляду на їхнє ремесло і без ріжниці полів.

Департаментовий Комітет. — Складаєть ся з представників, по одному від кождих пядесяти робітників, або частини того числа.

Варстатовий Комітет. — Складаючий ся з представників від кождого Департаментового Комітету.

Заводський Комітет. — Складаючий ся з представників кождого варстату цїлого заводу. Він має координувати роботу Варстатових Комітетів.

Дістріктовий Комітет Певної Індустрії. — Має звязувати разом всі заводи певної індустрії в цілім дістрікті, чим зможе всяку акцію для полагодженя якого небудь спору перевести дуже скоро і певно.

Дістріктовий Комітет Всіх Індустрій. — Має звязати до купи ріжні індустрії і уможливити ефектовну клясову акцію на данім просторі. Має підприняти орґанізацію незорґанізованих індустрій і має бути Робітничим Вивідчим Департаметом даного дістрікту.

Національний Комітет Певних Індустрій. — Має звязувати дістрікти і забезпечити аґресивну акцію у всекраєвому розмірі.

Національна Рада Всіх Індустрій. — Має звязувати ріжні Національні Комітети для клясової акції у всекраєвому масштабі. Має також бути ґенеральним (головним) штабом робочого люду.

За літературою і інформаціями відносно Одної Великої Юнії пишіть до секретара Головної Екзекутивної Ради: Secretary, General Executive Board, 7 — 449 Main St., Winnipeg, Man.

ТОВАРИСТВО Ім. Ів. ФРАНКА
В ПОРТ АРТУР ОНТ.

ТОВАРИСТВО Ім. Ів. ФРАНКА
В ПОРТ АРТУР ОНТ.

ТОВАРИСТВО Ім. Ів. ФРАНКА
В ПОРТ АРТУР ОНТ.

ТОВАРИСТВО Ім. Ів. ФРАНКА
В ПОРТ АРТУР ОНТ.

ТОВАРИСТВО Ім. Ів. ФРАНКА
В ПОРТ АРТУР ОНТ.

ТОВАРИСТВО Ім. Ів. ФРАНКА
В ПОРТ АРТУР ОНТ.

Щоб довідатись про новинки з руху Одної Великої Юнії читайте:—

ONE BIG UNION BULLETIN

WINNIPEG, MANITOBA

Виходить кождого тижня в суботу.

Передплата виносить: $2.00 на рік; $1.00 на 6 місяців. Загранична передплата $2.50 на рік. Поодиноке число, при гуртових замовленях, коштує 3 цт.

З друкарні "Укр. Робітничих Вістий".